

सतांसुखावहानिरूपाणिधारयसीत्युक्तं विभर्षिरूपाणीतितत्केन प्रकारेण सुखावहत्वं इत्यपेक्षायामाहुः सत्त्वं विशुद्धमिति सत्त्वं वपुः श्रयत इत्यन्वयः
 श्रेयउपायनं कर्मफलदातृ कथं येन वपुषा जनस्तवार्हणं पूजामीह ते करोति कैः वेदाश्च क्रियायोगाश्च तपश्च समाधिश्च तैश्च तुराश्रमधर्मैरित्यर्थः वपुषो
 ऽनाश्रयणे ऽर्हणा संभवान्न कर्मफलसिद्धिः स्यादिति ॥ ३४ ॥ त्वयं बुजाक्षेत्यादिना श्लोकत्रयेण भगवद्भक्तानामेव मोक्षो नान्येषामित्युक्तम् तत्र
 कर्मफलं भक्तिं विना मा भूत् मोक्षस्य तु ज्ञानैकसाध्यत्वात् किं भक्त्येति सानुशयान्प्रत्याहुः सत्त्वं न चेदिति हेधातः इदं सत्त्वं निजंतव वपुर्न भवेत्तर्हि वि
 ज्ञानं विशिष्टमपरोक्षं ज्ञानं न भवेदित्यनुषंगः कथं भूतं अज्ञानाभिदापमार्जनम् अज्ञानं च तत्कृताभिदा च तयोरपमार्जनं निवर्तकम् यद्वा अज्ञानं भिन
 त्तीति अज्ञानाभिद्विज्ञानं मार्जनं नाशमापप्राप्तमेवेति ननु जडानां बुद्ध्यादीनां यतः प्रकाशः तद्वत्त्वेति ज्ञानं भवेदेवेति चेन्न गुणप्रकाशैः गुणावच्छिन्नैः
 प्रकाशैर्भवान्सर्वसाक्षी परिपूर्णः केवलमनुमीयते कल्प्यते ननु साक्षात्क्रियत इत्यर्थः अनुमानप्रकारमाहुः प्रकाशते यस्य च येन वा गुण इति यस्य संबं

सत्त्वं विशुद्धं श्रयते भवान्स्थितौ शरीरिणां श्रेयउपायनं वपुः ॥ वेदक्रियायोगतपःसमाधिभिस्तवार्हणं येन ज
 नः समीहते ॥ ३४ ॥ सत्त्वं न चेद्वा तदिदं निजं भवेद्विज्ञानमज्ञानाभिदापमार्जनम् ॥ गुणप्रकाशैरनुमीयते भवा
 न्प्रकाशते यस्य च येन वा गुणः ॥ ३५ ॥ न नामरूपे गुणजन्मकर्मभिर्निरूपितव्येतव तस्य साक्षिणः ॥ मनोवचो
 भ्यामनुमेयवर्त्मनो देवक्रियायां प्रतियंत्यथापि हि ॥ ३६ ॥ शृण्वन्गुणान्संस्मरयंश्च चिंतयन्नामानिरूपाणि च
 मंगलानि ते ॥ क्रियासु यस्त्वच्चरणारविंदयोराविष्टचेतान भवाय कल्पते ॥ ३७ ॥

धीअयं बुद्ध्यादि गुणः प्रकाशते योगुणसाक्षीत्येवं येन वा बुद्ध्या रूढेन प्रमात्रा बुद्ध्या धिष्ठात्रा बाह्यो गुणः प्रकाशते इत्यनुमीयते इत्यर्थः शुद्धसत्त्ववपुषि
 त्वयि सेव्यमाने तु तदाकारे ऽतः करणे त्वत्प्रसादेन साक्षात्कारो भवेदिति भावः ॥ ३५ ॥ एवंप्रवृत्तानामभ्युदयापवर्गार्थरूपाणि विभर्षीत्युक्तं तान्य
 पि भजनीयानि केवलं न तु ज्ञातुं शक्यं ते अनंतत्वादतर्क्यत्वाच्च मनोवचसोरगोचरत्वादित्याहुः न नामरूपे इति गुणाः जन्मानिकर्माणि च तैर्निरूपितव्ये
 निरूपणार्हे न भवतः कुतः अनुमेयं वर्त्ममार्गीयस्य तवेति तत्रापि हेतुः तस्य साक्षिण इति न हि साक्षिणस्तत्त्वं मनोवचो गौचरमित्यर्थः हेदेव बहुधा द्योत
 मान अथापि क्रियायामुपासनादिलक्षणायां त्वां प्रतियंत्युपासकाः साक्षात्पश्यंति हि प्रसिद्धम् ॥ ३६ ॥ तस्माद्भक्त्यैव मोक्ष इत्युपसंहरंति शृण्वन्नि
 ति अन्यानपि संस्मारयन् क्रियासु देवार्चनादिकर्मसु ॥ ३७ ॥